

Ja visst gör det ont

Av Karin Boye

Ur: För trädets skull (1935)

Ja visst gör det ont när knoppar brister. a
Varför skulle annars våren tveka? b
Varför skulle all vår heta längtan c
bindas i det frusna bitterbleka? b
Höljet var ju knoppen hela vintern. d
Vad är det för nytt, som tär och spränger? e
Ja visst gör det ont när knoppar brister, f
ont för det som växer g
och det som stänger. e

Ja nog är det svårt när droppar faller. a
Skälvande av ängslan tungt de hänger, b
klamrar sig vid kvisten, sväller, glider – c
tyngden drar dem neråt, hur de klänger. b
Svårt att vara oviss, rädd och delad, d
svårt att känna djupet dra och kalla, e
ändå sitta kvar och bara darra –f
svårt att vilja stanna g
och vilja falla. e

Då, när det är värst och inget hjälper, a
brister som i jubel trädets knoppar, b
då, när ingen rädsla längre håller, c
faller i ett glitter kvistens droppar, b
glömmer att de skrämdes av det nya, d
glömmer att de ängslades för färden –e
känner en sekund sin största trygghet, f
vilar i den tillit g
som skapar världen. e